

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
כיצד העדים נעשים זוממין? מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים: יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה ארבעים														■
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לגלות, אין אומרים: יגלה זה תחתיו, אלא לוקה ארבעים.														■
הא כיצד אין העדים נעשים זוממין מיבעי ליה													⚡	◇
ועוד, מדקתני לקמן: אבל אמרו להם היאך אתם מעידין? שהרי באותו היום אתם הייתם עמנו במקום פלוני - הרי אלו זוממין													⚡	◇
תנא התם קאי: כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובוועלה														■ ! ◇
שאין מקדימין לאותה מיתה אלא למיתה אחרת ויש עדים זוממין אחרים, שאין עושין בהן דין הזמה כל עיקר אלא מלקות ארבעים, כיצד? מעידין אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה, אין אומרים: יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו, אלא לוקה את הארבעים.														!
מנהני מילי?														⚡ ◇
דאמר קרא: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם, לו - ולא לזרעו.	ר יהושע בן לוי:													! ◇
וליפסלוהו לדידיה ולא ליפסלו לזרעיה														⚡
בעינן כאשר זמם לעשות וליכא.														!
ק"ו, ומה המחלל אינו מתחלל, הבא לחלל ולא חילל - אינו דין שלא יתחלל.	בר פדא:													! ◇
אם כן, בטלת תורת עדים זוממין, ומה הסוקל אינו נסקל, הבא לסקול ולא סקל - אינו דין שלא יסקל	מתקוף לה רבינא:													⚡ ◇
אלא, מחוורתא כדשינני מעיקרא.														■ ◇
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב גלות כו'.														■ <
מנא הני מילי?														⚡
דאמר קרא: (דברים י"ט) הוא ינוס אל אחת הערים, הוא - ולא זוממין.	ר"ל:													! ◇
ק"ו, ומה הוא שעשה מעשה - במזיד אינו גולה, הן שלא עשו מעשה - במזיד אינו דין שלא יגלו.	ר' יוחנן:													! ◇
והיא נותנת: הוא שעשה מעשה - במזיד לא ליגלי, כי היכי דלא תיהוי ליה כפרה, הן שלא עשו מעשה - במזיד נמי ליגלו, כי היכי דליהוי להו כפרה														⚡ ◇
אלא, מחוורתא כד"ל.														■ ◇
רמז לעדים זוממין מן התורה מנין?	עולא:													⚡ ◇
רמז לעדים זוממין? והא כתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם														⚡
אלא רמז לעדים זוממין שלוקין מן התורה מנין?														⚡ ◇
דכתיב: (דברים כ"ה) והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע (דברים כ"ה) והיה אם בן הכות הרשע														■ ! ◇
משום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע והיה אם בן הכות הרשע?														⚡ !
אלא, עדים שהרשיעו את הצדיק, ואתו עדים אחריו והצדיקו את הצדיק דמעיקרא ושוניהו להני רשעים - והיה אם בן הכות הרשע.														! !
ותיפוק ליה (שמות כ') מלא תענה														⚡ ◇
משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו.														! ◇
ד' דברים נאמרו בעדים זוממין: אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה, ואין גולין לערי מקלט, ואין משלמין את הכופר, ואין נמכרין בעבד עברי	ת"ר:													■ ◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אף אין משלמין ע"פ עצמן.	משום ר"ע אמרו:											■	◇	
אין נעשין בן גרושה ובן חלוצה													■	
כדאמרו.													■	
ואין גולין לערי מקלט													■	
כדאמרו.													■	
ואין משלמין את הכופר													■	
כופרא כפרה, והני לאו בני כפרה נינהו.	קסברי:												◇	
מאן תנא כופרא כפרה?												^		
ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא	רב חסדא:											!		
(שמות כ"א) ונתן פדיון נפשו - דמי נזיק	דתניא: [רבנן]											■	◇	
דמי מזיק	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:											■	◇	
מאי לאו בהא קא מיפלגי												?		
כופרא ממונא	דמר סבר:											■	◇	
כופרא כפרה	ומר סבר:											■	◇	
לא, דכולי עלמא כופרא כפרה, והכא בהא קא מיפלגי	רב פפא:											!		
בדניזק שיימינן	מר סבר:											■	◇	
בדמזיק שיימינן.	ומר סבר:											■	◇	
מאי טעמייהו דרבנן?												^		
נאמר השתה למטה ונאמר השתה למעלה, מה להלן בדניזק, אף כאן בדניזק.												!	◇	
ורבי ישמעאל?												^		
ונתן פדיון נפשו כתיב.												!	◇	
ורבנן?												?		
אין, פדיון נפשו כתיב, מיהו כי שיימינן - בדניזק שיימינן.												!	◇	
ואין נמכרין בעבד עברי													■	◇
ה"מ היכא דאית ליה לדידיה, דמיגו דאיהו לא נודבן - אינהו נמי לא מיזדבנו, אבל היכא דלית ליה לדידיה, אע"ג דאית להו לדידהו - מיזדבנו	סבר רב המנונא למימר:												■	
ולימרו ליה: אי אנת הוה לך מי הוה מיזדבנת? אן נמי לא מיזדבנינן	(א"ל רבא)											?		
ה"מ היכא דאית ליה או לדידיה או לדידהו, אבל היכא דלית ליה לא לדידיה ולא לדידהו - מזדבני למימר:	אלא סבר רב המנונא												■	◇
(שמות כ"ב) ונמכר בגנבתו אמר רחמנא בגנבתו - ולא בזממו.	א"ל רבא:												?	◇
משום ר"ע אמרו וכו'.													■	<

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מאי טעמא דר"ע?											^	ב
קנסא הוא, וקנס אין משלם ע"פ עצמו.	קסבר: [ר"ע]										!	ב
תדע, שהרי לא עשו מעשה, [ונהרגים] ומשלמין.	רבה:										■	ב
תדע, שהרי ממון ביד בעלים ומשלמים.	רב נחמן:										■	ב
מאי ניהו? דלא עשו מעשה, היינו דרבה.											?	ג
אימא: וכן אמר ר"נ.											!	ג
עד זומם משלם לפי חלקו.	רב יהודה אמר רב:										■	ג
מאי משלם לפי חלקו?											^	ג
אילימא דהאי משלם פלגא והאי משלם פלגא											!	ג
משלשין בממון ואין משלשין במלקות	תנינא:										?	ג
אלא, כגון דאיתזום חד מיניהו, דמשלם פלגא דידיה.											!	ג
ומי משלם?											?	ג
אין עד זומם משלם ממון עד שיוזמו שניהם	והא תניא:										?	ג
באומר עדות שקר העדתי.	רבא:										!	ג
כל כמיניה? כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד											?	ג
אלא, באומר העדנו והוזמנו בב"ד פלוני.											!	ג
כמאן? דלא כר"ע, דאי כר"ע											?	ג
אף אינו משלם ע"פ עצמן	הא אמר: [ר"ע]										?	ג
אלא, באומר העדנו והוזמנו בב"ד פלוני וחוייבנו ממון, ס"ד אמינא: כיון דלחבריה לא מצי מחייב ליה, איהו נמי לא מחייב, קמ"ל.											!	ג
מעדין אנו את איש פלוני שגירש את אשתו ולא נתן לה כתובתה, והלא בין היום ובין למחר סופו ליתן לה כתובתה - אומדים כמה אדם רוצה ליתן בכתובתה של זו, שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם מתה יירשנה בעלה.											■	ג
כיצד שמין?											^	ג
בבעל	רב חסדא:										!	ג
באשה.	רב נתן בר אושעיא:										!	ג
באשה ובכתובתה.	רב פפא:										!	ג
מעדין אנו באיש פלוני שהוא חייב לחבירו אלף זוז על מנת ליתנן לו מכאן ועד שלשים יום, והוא אומר מכאן ועד עשר שנים - אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו בידו אלף זוז, בין נותנן מכאן ועד ל' יום, בין נותנן מכאן ועד עשר שנים.											■	ג
המלוה את חבירו לעשר שנים - שביעית משמטתו, ואע"ג דהשתא לא קרינן ביה (דברים ט"ו) לא יגוש, סוף אתי לידי לא יגוש.	רב יהודה אמר שמואל:										■	ג
אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז בידו, בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים	מתיב רב כהנא:										?	ג
ואי אמרת שביעית משמטתו, כולהו נמי בעי שלומי ליה											?	ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הב"ע - במלוה על המשכון, ובמוסר שטרותיו לב"ד	רבא:										!	◇
המלוה על המשכון, והמוסר שטרותיו לב"ד - אין משמיטין.	דתנן:										!	
המלוה את חבריו לעשר שנים - אין שביעית משמטתו, ואע"ג דאתי לידי לא יגוש, השתא מיהא לא קרינן ביה לא יגוש.	איכא דאמרי, א"ר יהודה אמר שמואל:											◇
אומדין כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז בידו, בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים	רב כהנא, אף אנן נמי תנינא:										■	
ואי אמרת שביעית משמטתו, כולהו נמי בעו שלומי ליה											■	
הב"ע - במלוה על המשכון, ובמוסר שטרותיו לב"ד	רבא:										;	
המלוה על המשכון, והמוסר שטרותיו לב"ד - אין משמיטין.	דתנן:										■	;
האומר לחבירו ע"מ שלא תשמטני שביעית - שביעית משמטת.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
לימא קסבר שמואל: מתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל												■
האומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - רב אומר: יש לו עליו אונאה	והא איתמר: [רב]										◇	■
אין לו עליו אונאה	שמואל:										◇	■
לדידי מפרשא ליה מיניה דשמואל: על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה, על מנת שאין בו אונאה - הרי יש בו אונאה	הא איתמר עלה: אמר רב ענן:										!	◇
ה"נ: על מנת שלא תשמטני בשביעית - אין שביעית משמטתו, ע"מ שלא תשמטני שביעית - שביעית משמטתו.											!	
המלוה את חבריו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום.	תנא:											◇
ה"מ במלוה בשטר, דלא עבד איניש דטרה דכתב שטר בציר מתלתין יומין, אבל מלוה על פה לא	סבר רבה בר בר חנה קמיה דרב למימר:											◇
הכי אמר חביבי: אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה.	אמר ליה רב:											◇
המלוה את חבריו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות משלשים יום, אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה.	תניא נמי הכי:										■	
לא תתיב אכרעיך עד דמפרשת לה להא שמעתא, מנא הא מילתא דאמור רבנן: המלוה את חבריו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום, אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה?	שמואל לרב מתנה:										^	◇
דכתיב: (דברים ט"ו) קרבה שנת השבע שנת השמטה, ממשמע שנאמר קרבה שנת השבע, איני יודע שהיא שנת שמטה? אלא מה תלמוד לומר שנת השמטה? לומר לך: [יש] שמטה אחרת שהיא כזו, ואיזו זו? המלוה את חבריו סתם, שאינו רשאי לתובעו בפחות משלשים יום	א"ל: [רב מתנה]										!	◇
שלשים יום בשנה חשוב שנה.	דאמר מר:										■	!
הפותח בית הצואר בשבת - חייב חטאת.	רב יהודה אמר רב:											◇
וכי מה בין זה למגופת הבית?	מתקיף לה רב כהנא:										;	
זה חבור וזה אינו חבור.	א"ל: [רב יהודה]										!	◇
שלשת לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב של יין ומראהו כמראה יין, ונפלו למקוה - לא פסלוהו.	רב יהודה אמר רב:											◇
וכי מה בין זה למי צבע?	מתקיף לה רב כהנא:										;	
מי צבע פוסלין את המקוה בשלשת לוגין	דתנן, ר' יוסי:										■	◇
התם מיא דצבעא מקרי, הכא חמרא מזוגא מקרי.	א"ל רבא:										!	◇
הורידו את המקוה	והתני רבי חיאי:										■	◇

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא קשיא: הא רבי יוחנן בן נורי, הא רבנן	רבא:										!	◊
שלשת לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב יין ומראהו כמראה יין, ונפלו למקוה - לא פסלוהו, וכן ג' לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב חלב ומראהו כמראה מים, ונפלו למקוה - לא פסלוהו	דתנן: [רבנן]										!	◊
הכל הולך אחר המראה.	ר' יוחנן בן נורי:										!	◊
הא מיבעיא בעי לה רב פפא											⚡	
רב תני חסר קורטוב ברישא, אבל שלשה לוגין לתנא קמא פסלי, ואתא ר' יוחנן למימר: הכל הולך אחר המראה, ורב אומר כר' יוחנן בן נורי או דלמא רב לא תני חסר קורטוב ברישא, ור' יוחנן בן נורי כי פליג - אסיפא הוא דפליג, ורב דאמר כדברי הכל?	דבעי רב פפא:										⚡	◊
לרב פפא מיבעיא ליה, לרבא פשיטא ליה.											!	◊
לא שמיעא לי הא שמעתא.	רב יוסף:										○	
את אמרת לה ניהלן, והכי אמרת ניהלן, דרב לא תני חסר קורטוב ברישא, ורבי יוחנן אסיפא פליג, ורב דאמר כדברי הכל.	אמר ליה אביי:										■	
חבית מליאה מים שנפלה לים הגדול - הטובל שם לא עלתה לו טבילה, חיישינן לשלשה לוגין שלא יהו במקום אחד ודוקא לים הגדול, דקאי וקיימא, אבל נהרא בעלמא לא.	רב יהודה אמר רב:											■
חבית מליאה יין שנפלה לים הגדול - הטובל שם לא עלתה לו טבילה, חיישינן לשלשה לוגין שאובין שלא יהו במקום אחד וכן ככר של תרומה שנפל שם - טמא.	תניא נמי הכי:											■
מאי וכן?											⚡	
מהו דתימא: התם אוקי גברא אחזקיה, הכא אוקי תרומה אחזקה, קמ"ל.											!	
מעידין אנו באיש פלוני שחייב לחבירו מאתים זה, ונמצאו זוממין - לוקין ומשלמין, שלא השם המביאין לידי מכות מביאין לידי תשלומין, דברי ר' מאיר	[ר' מאיר]											■
כל המשלם אינו לוקה.	הכמים:											■
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב מלקות ארבעים, ונמצאו זוממין - לוקין וזוממין, משום (שמות כ') לא תענה ברעך עד שקר, ומשום (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם, דברי ר' מאיר	[ר' מאיר]											■
אין לוקין אלא ארבעים.	הכמים:											■
בשלמא לרבנן (דברים כ"ה) כדי רשעתו כתיב, משום רשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי רשעות, אלא רבי מאיר מ"ט?												⚡
גמר ממוציא שם רע, מה מוציא שם רע לוקה ומשלם, אף כל לוקה ומשלם.	עולא:										!	◊
מה למוציא שם רע - שכן קנס											⚡	
סבר לה כר' עקיבא											!	
עדים זוממין קנסא הוא.	דאמר: [ר' עקיבא]										!	
איכא דמתני להא דעולא אהא												■
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו'. בא הכתוב ליתן עשה אחר ל"ת, לומר שאין לוקין עליו, דברי ר' יהודה	דתניא: [ר' יהודה]											■
לא מן השם הוא זה, אלא משום דה"ל לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	ר' עקיבא:											■
מכלל דר' יהודה סבר: לאו שאין בו מעשה לוקין עליו, מנא ליה?											⚡	◊
גמר ממוציא שם רע, מה מוציא שם רע לאו שאין בו מעשה לוקין עליו, אף כל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	עולא:										!	◊
מה - למוציא שם רע - שכן לוקה ומשלם											⚡	
גמר מעדים זוממין, מה עדים זוממין לאו שאין בו מעשה לוקין עליו, אף כל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	אלא אמר ריש לקיש:										!	◊

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ-!
 proof-ראיה-!

disputants-חולקים-◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story-O

מקרא-key:

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מה לעדים זוממין - שכן אין צריכין התראה										⚡	
מוציא שם רע יוכיח.										!	◆
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - לאו שאין בו מעשה ולוקין עליו, אף כל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.										!	◆
מה להצד השווה שבהן - שכן קנס										⚡	
הא לא קשיא, רבי יהודה לא סבר לה כרבי עקיבא.										!	
אלא מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד חמור										⚡	
ורבי יהודה?										⚡	
צד חמור לא פריך.										!	
ורבנן, האי (שמות כ') לא תענה ברעך עד שקר מאי דרשי ביה?											⚡ ◆
ההוא מיבעי ליה לאזהרה לעדים זוממין.											! ◆
ורבי מאיר, אזהרה לעדים זוממין מנא ליה?										⚡	
נפקא ליה (דברים י"ט) מוהנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו עוד.	רבי ירמיה:									!	◆
ורבנן?										⚡	
ההוא מיבעי ליה להכרזה.										!	◆
ורבי מאיר?										⚡	
הכרזה מישמעו ויראו נפקא.										!	◆
משלשין בממון ואין משלשין במכות.											■
כיצד? העידוהו שהוא חייב לחבירו מאתים זוז ונמצאו זוממין - משלשין ביניהם, אבל אם העידוהו שהוא חייב מלקות ארבעים ונמצאו זוממין - כל אחד ואחד לוקה ארבעים.											■ ◆
מנא ה"מ?											^
נאמר (דברים כ"ה) רשע בחייבי מלקיות ונאמר (במדבר ל"ה) רשע בחייבי מיתות ב"ד, מה להלן אין מיתה למחצה, אף כאן אין מלקות למחצה.	אביי:									!	◆
בעינן (דברים י"ט) כאשר זמם לעשות לאחיו וליכא.	רבא:									!	◆
אי הכי, ממון נמין										⚡	
ממון מצטרף, מלקות לא מצטרף.										!	◆
אין העדים נעשים זוממין עד שיזימו את עצמן.											■
כיצד? אמרו: מעידין אנו באיש פלוני שהרג את הנפש, אמרו להם: היאך אתם מעידין? שהרי נהרג זה או ההורג זה היה עמנו היום במקום פלוני - אין אלו זוממין אבל אמרו להם: היאך אתם מעידין? שהרי אתם היתם עמנו היום במקום פלוני - הרי אלו זוממין ונהרגין על פיהם.											■ ◆
באו אחרים והזימום, באו אחרים והזימום, אפ"ל מאה - כולם יהרגו	[ת"ק]										◆ ■
איסטטית היא זו, ואינו נהרג אלא כת הראשונה בלבד.	רבי יהודה:										◆ ■
מנא הני מילי?											^

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים-♦</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review-◇</p> <p>מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment-<</p> <p>מעשה-story-O</p>	<p>מימרא-statement-■</p> <p>קושיא-challenge-⚡</p> <p>שאלה-question-^</p> <p>תירוץ-answer-!</p> <p>ראייה-proof-!</p>
---	--

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
דאמר קרא: (דברים י"ט) והנה עד שקר העד שקר ענה, עד שתשקר גופה של עדות.	רב אדא:											!	◇	
(דברים י"ט) לענות בו סרה, עד שתסרה גופה של עדות.	דבי ר' ישמעאל תנא:											!	◇	
באו שנים ואמרו: במזרח בירה הרג פלוני את הנפש, ובאו שנים ואמרו: והלא במערב בירה עמנו הייתם, חזינן, אי כדקיימי במערב בירה מיחזא חזו למזרח בירה - אין אלו זוממין, ואם לאו - הרי אלו זוממין.	רבא:											■	◇	
פשיטא												⚡		
מהו דתימא: ליחוש לנהורא בריא, קמשמע לן.												!	◇	
באו שנים ואמרו: בסורא בצפרא בחד בשבתא הרג פלוני את הנפש, ובאו שנים ואמרו: בפניא בחד בשבתא עמנו הייתם בנהרדעא, חזינן, אי מצפרא לפניא מצי אזיל מסורא לנהרדעא - לא הוּוּ זוממין, ואי לאו - הוּוּ זוממין.	ואמר רבא:											■	◇	
פשיטא												⚡		
מהו דתימא: ליחוש לגמלא פרחא, קמ"ל.												!	◇	
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא הרג פלוני את הנפש, ובאו שנים ואמרו: עמנו הייתם בחד בשבתא, אלא בתרי בשבתא הרג פלוני את הנפש, ולא עוד, אלא אפי' אמרו: ערב שבת הרג פלוני את הנפש נהרגין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא לאו בר קטלא הוא.	ואמר רבא:											■	◇	
מאי קמ"ל?												⚡		
לפיכך נמצאת אחת מהן זוממת - הוא והן נהרגין והשניה פטורה	תנינא:											■	⚡	◇
סיפא מה שאין כן בגמר דין איצטריכא ליה												!	◇	
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא נגמר דינו של פלוני, ובאו שנים ואמרו: בחד בשבתא עמנו הייתם, אלא בערב שבת נגמר דינו של פלוני, ולא עוד, אלא אפי' אמרו: בתרי בשבתא נגמר דינו של פלוני - אין אלו נהרגין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא בר קטלא הוא.												■	!	
וכן לענין תשלומי קנס												■	◇	
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא גנב וטבח ומכר, ובאו שנים ואמרו: בחד בשבתא עמנו הייתם, אלא בתרי בשבתא גנב וטבח ומכר - משלמין, ולא עוד, אלא אפילו אמרו: בערב שבת גנב וטבח ומכר - משלמין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא לאו בר תשלומין הוא												■		
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא גנב וטבח ומכר ונגמר דינו, ובאו שנים ואמרו: בחד בשבתא עמנו הייתם, אלא ערב שבת גנב וטבח ומכר ונגמר דינו, ולא עוד, אלא אפי' אמרו: בחד בשבתא גנב וטבח ומכר ובתרי בשבתא נגמר דינו - אין משלמין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא בר תשלומין הוא.												■		
איסטטית היא זו כו'.	רבי יהודה:											■	<	
אי איסטטית היא זו, אפי' כת ראשונה נמי לא												⚡		
שקדמו והרגו.	ר' אבהו:											!	◇	
מאי דהוה הוה												⚡		
הכי קאמר: אם אינה אלא כת אחת - נהרגת, אי איכא טפי - אין נהרגין.	אלא אמר רבא											!	◇	
הא בלבד קאמר												⚡	◇	
קשיא.												■	◇	
ההיא איתתא דאתאי סהדי ואישתקור, אייתי סהדי ואישתקור, אזלה אייתי סהדי אחריני דלא אישתקור, אמר ריש לקיש: הוחזקה זו.	[ריש לקיש]											■	◇	
אם היא הוחזקה, כל ישראל מי הוחזקו?	א"ל ר' אלעזר:											■	◇	
זימנין הוּוּ יתבי קמיה דרבי יוחנן, אתא כי האי מעשה לקמיהו												○		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הוחזקה זו.	ריש לקיש:									◆	■	◇
אם הוחזקה זו, כל ישראל מי הוחזקו?	א"ל רבי יוחנן:									◆	■	◇
הדר חזיה לרבי אלעזר בישות, אמר ליה: שמעת מילי מבר נפחא ולא אמרת לי משמיה.										○		
לימא, ריש לקיש דאמר כרבי יהודה, ורבי יוחנן דאמר כרבנן										?		
אנא דאמרי לך אפ"ל לרבנן, עד כאן לא קא אמרי רבנן התם - דליכא דקא מהדר, אבל הכא איכא הא דקא מהדר.	אמר לך ריש לקיש:									!		◇
אנא דאמרי אפ"ל לרבי יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם - דאמרינן: אטו כולי עלמא גבי הני הוו קיימי? אבל הכא - הני ידעי בשהדותא והני לא ידעי בשהדותא.	ורבי יוחנן אמר לך:									!		◇
אין העדים זוממין נהרגין עד שיגמר הדין, שהרי הצדוקין אומרים: עד שיהרג, שנאמר: (שמות כ"א) נפש תחת נפש.												■
והלא כבר נאמר (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, והרי אחיו קיים ואם כן, למה נאמר נפש תחת נפש? יכול משעה שקבלו עדותן יהרגו? תלמוד לומר: נפש תחת נפש, הא אינן נהרגין עד שיגמר הדין.	אמרו להם חכמים:											■
לא הרגו - נהרגין, הרגו - אין נהרגין.	תנא, בריבי:											■
בני, לאו קל וחומר הוא?	אמר אביו:											?
לימדתנו רבינו, שאין עונשין מן הדין	אמר לו: [בריבי]											!
(ויקרא כ') איש אשר יקח [את] אחותו בת אביו או בת אמו - אין לי אלא בת אביו שלא בת אמו ובת אמו שלא בת אביו, בת אמו ובת אביו מנין? ת"ל: ערות אחותו גילה, עד שלא יאמר יש לי בדין: אם ענש על בת אביו שלא בת אמו ובת אמו שלא בת אביו, בת אביו ובת אמו לא כל שכן הא למדת, שאין עונשין מן הדין.	דתניא:											■
עונש שמענו, אזהרה מנין?												^
תלמוד לומר: (ויקרא י"ח) ערות אחותך בת אביך או בת אמי - אין לי אלא בת אביו שלא בת אמו ובת אמו שלא בת אביו, בת אביו ובת אמו מנין? תלמוד לומר: (ויקרא י"ח) ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא, עד שלא יאמר יש לי מן הדין: מה אם הוזהר על בת אמו שלא בת אביו ובת אביו שלא בת אמו, בת אביו ובת אמו לא כל שכן הא למדת, שאין מזהירין מן הדין.												!
חייבי מלקיות מנין?												^
תלמוד לומר רשע רשע.												!
חייבי גליות מנין?												^
אתיא רוצח רוצח.												!
אראה בנחמה, אם לא הרגתי עד זומם, להוציא מלבן של צדוקים שהיו אומרים: אין העדים זוממין נהרגין עד שיהרג הנדון.	תניא, אמר רבי יהודה בן טבאי:											■
אראה בנחמה, אם לא שפכת דם נקי, שהרי אמרו חכמים: אין העדים זוממין נהרגין עד שיוזמו שניהם, ואין לוקין עד שיוזמו שניהם.	אמר לו שמעון בן שטח:											■
מיד קבל עליו ר' יהודה בן טבאי, שאינו מורה הוראה אלא לפני שמעון בן שטח.												○
וכל ימיו של ר' יהודה בן טבאי היה משתטח על קברו של אותו העד, והיה קולו נשמע, וכסבורין העם לומר: קולו של הרוג, אמר: קולי שלי הוא, תדעו, למחר הוא מת אין קולו נשמע.												○
דלמא בדינא קם בהדיה, אי נמי פיוסי פייסיה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											?
על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת - אם מתקיימת העדות בשנים, למה פרט הכתוב בשלשה? אלא להקיש שנים לשלשה מה שלשה מזימין את השנים, אף השנים יוזמו את הג' ומנין אפ"ל מאה? ת"ל: עדים.	[ת"ק]											■
מה שנים אינן נהרגין עד שיהיו שניהם זוממין, אף שלשה אינן נהרגין עד שיהיו שלשתן זוממין ומנין אפ"ל מאה? ת"ל: עדים.	ר' שמעון:											◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
לא בא השלישי להקל אלא להחמיר עליו ולעשות דינו כיוצא באלו ואם כן ענש הכתוב לנטפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, על אחת כמה וכמה ישלם שכר לנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה.	רבי עקיבא:										◆	■	◇	
ומה שנים, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה, אף שלשה, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה מנין אפי' מאה? ת"ל: עדים.	[ת"ק]											■		
במה דברים אמורים - דיני נפשות, אבל דיני ממונות - תקיים העדות בשאר	רבי יוסי:										◆	■	◇	
אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות.	רבי:										◆	■	◇	
ואימתי? בזמן שהתרו בהן, אבל בזמן שלא התרו בהן, מה יעשו שני אחין שראו באחד שהרג את הנפש?	[רבי יוסי]											■	◇	
והוא, שהעידו כולם בתוך כדי דיבור.	רבא:											■	◇	
מכדי תוך כדי דיבור היכי דמי? כדי שאילת תלמיד לרב, מאה טובא הון	רב אחא מדפתי לרבינא:										♣			
כל חד וחד בתוך כדי דיבור של חבירו.	אמר ליה: [רבינא]										!		◇	
לא בא שלישי כו' ומה שנים כו'.	רבי עקיבא:											■		
אלא מעתה, הרוג יציל	רב פפא לאביי:											♣	◇	
כשהרגו מאחוריו.												!		
נרבע יציל												♣		
כשרבעו מאחוריו.												!		
הורג ורובע יצילן												♣	◇	
אישתיק.												■	◇	
כי אתא לקמיה דרבא, אמר ליה: (דברים י"ט) יקום דבר, במקיימי דבר הכתוב מדבר.	[רבא]										!		◇	
במה דברים אמורים וכו' מה יעשו שני אחים כו'.	רבי יוסי:											■	<	
היכי אמרינן להו?												♣		
הכי אמרי' להו: למיחזי אתו או לאסהודי אתו? אי אמרי': לאסהודי אתו, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה, אי אמרי': למיחזי אתו, מה יעשו שני אחין שראו באחד שהרג את הנפש?	רבא:											!	◇	
הלכה כר' יוסי	איתמר, אמר רב יהודה אמר שמואל:											◆	■	◇
הלכה כרבי.	רב נחמן:											◆	■	◇
היו שנים רואין אותו מחלון זה ושנים רואין אותו מחלון זה ואחד מתרה בו באמצע, בזמן שמקצתן רואין אלו את אלו - הרי אלו עדות אחת, ואם לאו - הרי אלו שתי עדיות, לפיכך אם נמצאת אחת מהן זוממת - הוא והן נהרגין והשניה פטורה.													■	מ
לעולם אין נהרגין עד שיהו שני עדיו מתרין בו, שנאמר: (דברים י"ז) על פי שנים עדים.	רבי יוסי:												■	ה
דבר אחר: על פי שנים עדים - שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן.													■	ה
מנין לעדות מיוחדת שהיא פסולה? שנאמר: (דברים י"ז) לא יומת על פי עד אחד, מאי אחד? אילימא עד אחד ממש, מרישא שמעינן לה: על פי שנים עדים אלא מאי אחד? אחד אחד.	רב זוטרא בר טוביא אמר רב:												■	ג
לא יומת על פי עד אחד - להביא שנים שרואים אותו אחד מחלון זה ואחד מחלון זה ואין רואין זה את זה, שאין מצטרפין ולא עוד, אלא אפילו בזה אחר זה בחלון אחד - אין מצטרפין.	תניא נמי הכי:												■	ה
השתא ומה אחד מחלון זה ואחד מחלון זה, דהאי קא חזי כולו מעשה והאי קא חזי כולו מעשה - אמרת: לא מצטרפי, בזה אחר זה, דהאי חזי פלגא דמעשה והאי חזי פלגא דמעשה - מיבעיא?	רב פפא לאביי:											♣		ה
לא נצרכא אלא לבועל את הערוה.	א"ל: [אביי]											!		ה

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
אם היו רואין את המתרה, או המתרה רואה אותן - מצטרפין.	רבא:																				◇	1.
מתרה שאמרו, אפילו מפי עצמו, ואפילו מפי השד.	ואמר רבא:																				◇	1.
עדות מיוחדת כשירה בדיני ממונות, דכתיב: לא יומת על פי עד אחד, בדיני נפשות הוא דאין כשירה, אבל בדיני ממונות כשירה.	רב נחמן:																				◇	1.
אלא מעתה, בדיני נפשות תציל	מתקיף לה רב זוטרא:																				♣	1.
הוא והן נהרגין	אלמה תנן:																				♣	1.
קשיא.																					♣	1.
רבי יוסי אומר וכו'.																					♣	<
ומי אית ליה לרבי יוסי האי סברא?	רב פפא לאביי:																				♣	1.
השונא נהרג, מפני שהוא כמועד ומותר.	והתנן, רבי יוסי																				♣	1.
ההוא רבי יוסי בר יהודה היא	א"ל: [אביי]																				!	1.
חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה																				!	1.
דבר אחר: ע"פ שנים עדים, שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן.																					♣	<
הנהו לעווי דאתו לקמיה דרבא, אוקי רבא תורגמן בינייהו.																					◇	1.
והיכי עביד הכי?																					♣	1.
שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן	והתנן:																				♣	1.
רבא מידע הוה ידע מה דהווי אמרי, ואהדורי הוא דלא הוה ידע.																					!	1.
אילעא וטוביה קריביה דערבא הוה																					◇	2.
גבי לוח ומלוה רחיקי נינהו.	סבר רב פפא למימר:																				♣	2.
אי לית ליה ללוה, לאו בתר ערבא אזיל מלוה?	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:																				♣	2.
מי שנגמר דינו וברח, ובא לפני אותו ב"ד - אין סותרין את דינו.																					♣	2.
כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו: מעידים אנו באיש פלוני שנגמר דינו בב"ד של פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - הרי זה נהרג.																					♣	2.
סנהדרין נוהגת בארץ ובהוצאה לארץ.																					♣	2.
סנהדרין ההורגת אחד בשבוע - נקראת חובלנית	[ת"ק]																				♣	2.
אחד לשבעים שנה.	רבי אליעזר בן עזריה:																				♣	2.
אילו היינו בסנהדרין - לא נהרג אדם מעולם	רבי טרפון ורבי עקיבא:																				♣	2.
אף הן מרבין שופכי דמים בישראל.	רשב"ג:																				♣	2.
לפני אותו בית דין הוא דאין סותרין, הא לפני בית דין אחר סותרין																					♣	2.
כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו: מעידים אנו את איש פלוני שנגמר דינו בבית דין פלוני, ופלוני ופלוני עדיו - הרי זה נהרג	הא תני סיפא:																				♣	2.
לא קשיא: כאן בארץ ישראל, - כאן בחוצה לארץ	אביי:																				!	2.

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

מכות-כיצד העדים	מאן דאמר	Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברח מארץ לחוצה לארץ - אין סותרין את דינו, מחוצה לארץ לארץ - סותרין את דינו, מפני זכותה של ארץ ישראל.	דתניא, רבי יהודה בן דוסתאי אומר משום רבי									■	!
סנהדרין נוהגת כו'.											■
מנא ה"מ?											^
(במדבר ל"ה) והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם - למדנו לסנהדרין שנוהגת בארץ ובחוצה לארץ	דתנו רבנן:										!
א"כ, מה תלמוד לומר (דברים י"ז) בשעריך?											;
בשעריך אתה מושב בתי דינים בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר, ובחול"ל אתה מושב בכל פלך ופלך ואי אתה מושב בכל עיר ועיר.											!
סנהדרין ההורגת וכו'.											■
אחת לשבעים שנה נקראת חבלנית, או דלמא אורח ארעא היא?	איבעיא להו:										^
תיקו.											!
אילו היינו וכו'.	רבי טרפון ורבי עקיבא:										■
היכי הו עבדי?											^
ראיתם טריפה הרג? שלם הרג?	רבי יוחנן ורבי אלעזר:										!
אם תמצא לומר שלם הוה, דלמא במקום סייף נקב הוה.	רב אשי:										!
בבועל את הערוה היכי הו עבדי?											;
ראיתם כמכחול בשפופרת?	אביי ורבא:										!
ורבנן היכי דיינו?											;
כשמואל											!
במנאפס, משיראו כמנאפס.	דאמר שמואל:										■
הדרן עלך כיצד העדים.											!